

ZAVOD ZA KULTURU
VOJVODANSKIH HRVATA

ART
MOZI·BIOSKOP·HINO
lifkas@nadlanu.com

UDRUGA ZA AUDIOVIZUALNO
STVARALAŠTVO
ARTIZANA
ZAGREB
artizana.zagreb@gmail.com

Broj: 105/2010

Datum: 13. prosinca 2010.

POZIVNICA

Ciklus novog hrvatskog filma
u Subotici
od 27. do 29. prosinca 2010. godine
u Art kinu „Aleksandar Lifka“, Trg žrtava fašizma 5

U spomen na Vedrana Šamanovića
(tri dokumentarno-eksperimentalna filma: *Prolaz za van, Pustara, Grad, gradovi*)
ponedjeljak, 27. prosinca u 18 sati

Zagrebačke priče
(igrani film – omnibus)
utorak, 28. prosinca u 18 sati

Nagradeni filmovi s festivala vjerskog filma Trsat 2010.
(četiri kratka filma: *Draga Gospa Ilacka, Nebeski dodir, Zavjet, Soba s pogledom na zvonik*)
srijeda, 29. prosinca u 18 sati

Ulaz na sve projekcije je slobodan.

Art kino „Aleksandar Lifka“
Viktorija Šimon Vuletić, v. r., ravnateljica

Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata
Tomislav Žigmanov, v. r., ravnatelj

Program se ostvaruje u organizaciji i suradnji Art kina „Aleksandar Lifka“ u Subotici, Zavoda za kulturu vojvođanskih Hrvata, Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Subotici i Udruge za audiovizualno stvaralaštvo „Artizana“ iz Zagreba, a uz pomoć Hrvatskog audiovizualnog centra i Grada Zagreba. Zahvaljujemo Hrvatskom filmskom savezu i „Propeler filmu“ na ustupljenim kopijama za projekciju.

PROGRAM

U spomen na Vedrana Šamanovića

Ovaj program Ciklusa novog hrvatskog filma počinjemo predstavljanjem filmova u spomen na prerano preminulog istaknutog hrvatskog snimatelja Vedrana Šamanovića (1968. – 2009.). To su filmovi **Prolaz za van**, zajednički redateljski i scenaristički rad Vedrana Šamanovića i Sanje Šamanović, **Pustara** redatelja i scenarista Ivana Faktora u čijoj je realizaciji Vedran Šamanović sudjelovao kao direktor fotografije i film **Grad, gradovi** u kojem je Vedran Šamanović kompletan autor filma kao scenarist, redatelj i direktor fotografije. Svi filmovi nastali su u produkciji Hrvatskog filmskog saveza.

Prolaz za van

Hrvatska, 2010., dokumentarno-eksperimentalni,
produkcija Hrvatski filmski savez, boja, Digital Beta, trajanje 10 minuta
režija: Vedran Šamanović, Sanja Šamanović
scenarij: Vedran Šamanović, Sanja Šamanović
kamera: Vedran Šamanović, Lutvo Mekić
montaža: Vjeran Pavlinić
vizualni identitet filma: Krsto Jaram
tonske snimatelj: Ivan Šminkić
obrada zvuka: Dubravka Premar, Gordan Fučkar
izvršna producentica: Marija Ratković
producentica: Vera Robić Škarica

Prolaz za van eksperimentalni je film utemeljen na dokumentarnom iskustvu. Riječ je o dugotrajnom razgovoru s gospodrom Gabrijelom koja je nedavno izgubila nekog bliskog i utoliko su njezine emocije eksponirane i dostupne. Autorska intervencija je pak evidentna, stalna i nezaobilazna. Tako je *Prolaz za van* vjerojatno jedino mjesto gdje protagonistica i autor(i) mogu proživjeti nametnute im emocije: provokiranje podsvijesti, izmjenjivanje osjećaja tjeskobe i ugodnog sjećanja na neki prošli život... Jedini je put prema izlazu za njih doslovce *Prolaz za van...*

Pustara

Hrvatska, 2010., eksperimentalni,
produkcija Hrvatski filmski savez, boja, HD / Digital Beta, Beta SP, trajanje 26 minuta
režija: Ivan Faktor
scenarij: Ivan Faktor
kamera: Vedran Šamanović
montaža: Dubravka Turić
koreografija: Ksenija Zec
snimanje i obrada zvuka: Lana Deban
obrada slike: Vizije – Tomislav Vujnović
producentica: Vera Robić Škarica

„Pusta“ ili „pustara“ (prema mađarskoj riječi „puzsta“), označava prostranu, ravnu stepu u Mađarskoj. To je prostrano, ravno zemljiste koje se ne obrađuje već služi za stočarstvo, konjarstvo i uzgoj svinja na otvorenom. Pustare su oblici organiziranog, urbanistički isplaniranog, kolektivnog stanovanja, specifične za Mađarsku, Slavoniju i Baranju, izgradivane u 18. i 19. st., na nepreglednim slavonskim ravnicama u vlasništvu imućnih vlastelinskih obitelji. Pustare su uvijek nastanjivali bezzemljaši, doseljenici, nemirni duhovi, latalice koje ne drži jedno mjesto, ali bilo je i onih koji su na pustarama ostajali naraštajima. Film je sniman kamerom iz ruke i cijeli je u subjektivnim kadrovima.

Glavni „lik“ u filmu je svjetlo. Svjetlo otkriva likove i objekte, bez opterećivanja kompozicijom kadra i upotrebe umjetne rasvjete. Istovremeno sa snimanjem lom svjetla, snimljeno je razlijeganje – širenje zvuka. I najvažnije – tišina, jer tišina je na pustari, na tom „otoku“ bez vidljive granice između neba i zemlje, u tom zatvoru bez ograda, glasnija od buke bilo kojeg grada... Autor filma Ivan Faktor cijenjeni je hrvatski multimedijalni umjetnik rođen 1953. u mjestu Crnac. Bavi se eksperimentalnim filmom, fotografijom, videom i videoinstalacijama. Od 1979. kontinuirano sudjeluje u konceptualističkim akcijama i izložbama, izvodi performanse s video i filmom, postavlja instalacije te radi multimedijalne izvedbe u Hrvatskoj, Sloveniji te u nizu zemalja. Dobitnik je mnogobrojnih nagrada.

Grad, gradovi

Hrvatska, 2004., eksperimentalni,
produkcija Hrvatski filmski savez, DVCA, boja, trajanje 15 minuta
režija: Vedran Šamanović
scenarij: Vedran Šamanović
kamera: Vedran Šamanović

montaža: Vjeran Pavlinić
producentica: Vera Robić Škarica

Kako bi izgledao svijet kada bih naizmjenično otvarao i zatvarao oči, kada bi ruke mogle vidjeti, kada bih upravljao tuđim riječima...? Moguće odgovore daje sedam dionica videa, simulirajući podijeljenost / dvostrukost zbilje i njezine percepcije.

Vedran Šamanović (Split, 1968. – Zagreb, 2009.)

Vedran Šamanović rođen je i odrastao u Splitu. Godine 1991. upisuje Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu, smjer filmski snimatelj. Diplomirao je 2007. godine.

Filmskim stvaralaštvom bavi se kontinuirano od studija. Uz autorske eksperimentalne, igrane i dokumentarne filmove u kojima je redatelj, scenarist i direktor fotografije, snimio je i brojne dugometražne igrane filmove, mnoštvo kratkih igranih, dokumentarnih i eksperimentalnih filmova u kojima je direktor fotografije te više od stotinu glazbenih videospotova u kojima je redatelj i direktor fotografije. Za svoje je filmsko stvaralaštvo višestruko nagrađivan.

Niz godina edukativno je djelovao kroz mnogobrojne filmske radionice za mlade, na kojima je s velikim entuzijazmom prenosio svoje znanje i iskustvo na području filma.

Od 2007. radi kao suradnik na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, na Odsjeku za animirani film i nove medije, gdje predaje fotografiju. Godine 2009. postaje docent na Akademiji.

Osnivač je One Take Film Festivala u Zagrebu te njegov direktor od 2003. do 2009.

Godine 2010. na inicijativu cehovskih udruga filmskih djelatnika, redatelja, snimatelja i kritičara te Hrvatskog filmskog saveza utemeljena je profesijska nagrada „Vedran Šamanović“. Nagrada se dodjeljuje na Pulskom filmskom festivalu filmskom umjetniku koji je te godine, u bilo kojoj grani filmske umjetnosti, u kratkom ili dugom metru, inovativnim pristupom proširio granice izraza u hrvatskome filmu.

Zagrebačke priče

Hrvatska, 2009., igrani film (omnibus), trajanje 110 minuta, 35 mm, boja i c/b
Producent: Boris T. Matić, Producija: „Propeler film“, Zagreb

Dugometražni igrani film „Zagrebačke priče“ sastavljen je kao omnibus od devet kratkometražnih filmova različitih autora čija su tema svakodnevica stanovnika Zagreba, ljudi različitih naraštaja, društvenog položaja, želja i nada...

Šamar

Scenarij i režija: Nebojša Slijepčević
Uloge: Ivan Komušar, Mijo Takač, Saša Maglaić, Damir Železnik-Piko

Film Gorana Odvorčića i Matije Klukovića za Asju Jovanović i Andreu Rumenjak

Scenarij, režija i montaža: Matija Kluković i Goran Odvorčić
Uloge: Asja Jovanović i Andrea Rumenjak

Špansko kontinent

Scenarij: Ivan Skorin
Režija: Ivan Sikavica

Uloge: Filip Ložić, Filip Detelić, Slaven Španović, Ivan Bošnjak

Recikliranje

Scenarij: Edi Mužina
Režija: Branko Ištvanić
Uloge: Slaven Knezović, Ana Maras, Asim Ugljen, Erol Neziri

Žuti mjesec

Scenarij i režija: Zvonimir Jurić
Uloge: Lana Barić, Marija Škaričić

Najpametnije naselje u državi

Scenarij i režija: Ivan Ramljak i Marko Škobalj
Uloge: Ivan Žada, Zlatko Burić Kićo, Ivan Džaja, Ivan Krzelj

Game Over

Scenarij: Vlado Bulić
Režija: Dario Pleić
Uloge: Frano Mašković, Iva Roščić, Aldin Omerović, Zrinka Cvitešić

Inkasator

Scenarij i režija: Igor Mirković

Uloge: Marija Kohn, Pero Kvrgić, Inge Appelt, Ivan Karabelj, Kruno Belko

Kanal

Scenarij: Sanja Kovačević

Režija: Zoran Sudar

Uloge: Adnan Rama, Ivana Seferović, Danko Ljuština, Suzana Nikolić, Dušan Bućan

Nagrade i festivali:

Vjesnikova nagrada „Breza“ za najboljeg debitanta Lana Barić za glavnu žensku ulogu u filmu „Žuti mjesec“ Zvonimira Jurića na festivalu igranog filma u Puli 2009., pet nagrada na Danima hrvatskog filma pripalo je trima filmovima iz omnibusa „Zagrebačke priče“ za najbolji scenarij („Inkasator“), najbolju montažu („Špansko kontinent“), najbolju kameru („Šamar“), nagrada Oktavijan i nagrada publike („Inkasator“). Nakon što je film „Ciao mama“ Gorana Odvorčića bio u selekciji festivala u Cannesu 2009. godine, film „Žuti mjesec“ Zvonimira Jurića bio je u selekciji Berlinalea 2010., a film „Recikliranje“ Branka Ištvaničića u selekciji festivala u Montpellieru u Francuskoj.

Filmovi u omnibusu dobili su razne kritike. Kritičar T-portala Igor Tretinjak izdvojio je „Recikliranje“ Branka Ištvaničića kao film *prepun zdravog romskog humora*, a „Špansko kontinent“ Ivana Sikavice proglašen je *pravim navijačkim filmom uronjenim u jad i bijedu svakodnevice*. Robert Jukić s portala F.I.L.M. izdvojio je *romske priče* „Recikliranje“ i „Kanal“, te radove „Game Over“, „Žuti mjesec“ i „Inkasator“, a sveukupni dojam o omnibusu mu je *pozitivan*, osobito kad se uzme u obzir da se uglavnom radilo o autorima bez velikog filmskog iskustva. (http://www.filmski.net/filmovi/4819/zagrebacke_pricе)

Kritike:

Zapravo u filmu su najbolje priče koje nisu striktno vezane na zagrebačku tematiku: vrlo dobra je epizoda Branka Ištvaničića „Recikliranje“, a „Žuti mjesec“ Zvonimira Jurića i „Inkasator“ Igora Mirkovića izvanredni su komadi kratkog filma. (Dragan Jurak, *Jutarnji list*, 19. 7. 2009.)

Solidan utisak ostavio je omnibus film „Zagrebačke priče“ koje potpisuje 11 hrvatskih autora. Od devet kratkih filmova (neujednačenog kvaliteta) unutar ovog omnibusa, ipak se izdvajaju „Inkasator“ Igora Mirkovića, „Recikliranje“ Branka Ištvaničića i „Žuti mjesec“ Zvonimira Jurića. (Dubravka Lakić, *Politika*, 24. 7. 2009.)

Ipak, znamo li kako kod nas kratkometražni film nije na cijeni, potez producenta „Propeler filma“ nije bezrazložan, niti pogrešan, a smatramo da je takvim konceptom uspio nagnati redatelje na snimanje nekih od ponajboljih ostvarenja kratkoga metra u proteklih nekoliko godina. (...) „Zagrebačke priče“ otvara „Šamar“ Nebojše Sljepčevića koji je, odabratvši dječje glumce, gledateljima ispostavio probleme odrastanja i neprilagođenosti iznikle iz nesređenih obiteljskih odnosa i roditeljske nebrige u novozagrebačkim naseljima, nekada znameniti kao spavaonice Zagreba. Kao mjesto radnje odabrao je kvart u kojem je odrastao – Travno, a ono se lako prepoznaje po svojoj arhitekturi u kojoj dominira zgrada znana kao Mamutica.

Iz samoga naslova filma – „Film Gorana Odvorčića i Matije Klukovića za Asju Jovanović i Andreu Rumenjak“ znamo tko ga je napravio i tko u njemu glumi, a zbog svoje pretencioznosti ocjenjujemo ga najlošijim u omnibusu. Nije baš najjasnije što se njime željelo reći osim kako problematizira pitanje odgovornosti i nerazumijevanje, ali način na koji je napravljen cijelu površnu priču baca u vodu.

„Recikliranje“ prokušanoga Branka Ištvaničića, prikazuje jedno prijepodne u životu romske obitelji, u kojoj je njenu glavu sjajno odigrao Slaven Knezović. Taj je film jedan od najopuštenijih i na neki svoj pomalo tužan način, onoliko koliko Romi sami u sebi nose radost i boli, ujedno i najzabavniji.

U sredini „Zagrebačkih priča“ smjestio se „Žuti mjesec“ Zvonimira Jurića, iznimno emotivna, nježna i topla priča o dvije žene koje se tek upoznaju. Uz uvijek sjajnu Mariju Škarić, Lana Barić nas je svojom igrom u potpunosti osvojila i u svojoj je ulozi briljantna, što uz redateljevu vještina uzdiže ovaj film među najbolje u omnibusu.

„Najpametnije naselje u državi“ Ivana Ramljaka i Marka Škobalja jedini je film koji u sebi ne sadrži nikakav problem, a ujedno i jedina priča koja se u potpunosti oslanja na fikciju i humor.

„Game Over“ Darija Pleića već svojim naslovom svakomu tko je ikada igrao kompjuterske igre, priziva u sjećanje što znači uglavnom nagli završetak, a u ovom slučaju to nužno ne mora biti kraj, već prekid jednoga načina života. Taj film komunicira s mlađim naraštajima, a u njemu su svoje uloge lijepo iznijeli Frano Mašković, Ivana Roščić, Aldin Omerović i Zrinka Cvitešić.

Prethodnjem film „Inkasator“ potpisuje Igor Mirković, kojem je ovo nakon „Krupnoga otpada“ drugo odlično kratkometražno ostvarenje. Ovaj put je donio priču o dvoje preplašenih i osamljenih starih ljudi čiju rutinu poremeti dolazak inkasatora – a vrata mu ne otvaraju jer je crnac, što ih silno uznemiri. I Pero Kvrgić i Marija Kohn u svojim su ulogama tako dobri da je na njihovu mjestu teško zamisliti ikoga drugoga.

Posljednji film u omnibusu je „Kanal“ Zorana Sudara, koji se također pozabavio problemom integracije Roma u društvo, no ovaj put je to priča o talentiranom dječaku koji se želi upisati u školu, ali ograda ili bolje rečeno kanal preširok je da bi ga mogao preskočiti. (Božidar Trkulja, *Vjesnik*, 20. 7. 2009.)

Nagrađeni filmovi s festivala vjerskog filma Trsat 2010.

U Hrvatskoj se godišnje snimi stotinjak filmova vjerskog sadržaja, različitih žanrova i dužine trajanja. Ovaj specijalizirani filmski festival na jednom mjestu želi okupiti godišnju produkciju hrvatskih vjerskih filmova i izložiti ih natjecateljskom vrednovanju. Marijansko svetište na Trsatu od 2. do 4. lipnja 2010. bilo je domaćin Festivala hrvatskih vjerskih filmova, trenutačno jedine takve manifestacije u Hrvatskoj.

Na prvi Filmski festival Trsat kojeg organiziraju franjevci iz samostana na Trsatu i Istra film iz Rijeke, prijavilo se 38 filmova među kojima je utemeljitelj i selektor Bernardin Modrić odabrao 13 filmova za službenu konkureniju, a ostali su se filmovi prikazivali izvan konkurenije u informativnom programu.

Nagradu „Trsatski hodočasnik“ za najbolji film dobio je film *Draga Gospa Ilačka*, redatelja Branka Ištvančića kojemu je uručen odljev spomenika Ivanu Pavlu II. postavljenog ispred svetišta. Titulu najbolje režije ponio je Srdan Segarić za film *Zavjet*. Najbolji scenarij je iz filma *Miroslav Bulešić, Svećenik - mučenik*, Snježane Radetić i Josipa Ružića, najbolji snimatelj je Ivan Kovač u filmu *Soba s pogledom na zvonik*. Za najbolju glazbu nagradu je dobio Pere Ištvančić u filmu *Draga Gospa Ilačka*, a Zoltan Wagner u filmu *Nebeski dodir* dobio je nagradu za montažu. Posebna nagrada, izvan predviđenih kategorija, dodijeljena je filmu *Tragom sjećanja* redatelja Davora Borića zbog iznimnog snažnog izričaja emocija i vjere hrvatskog branitelja i ratnog invalida. Zahvaljujemo Festivalu hrvatskih vjerskih filmova Trsat na ustupljenim kopijama za projekciju.

Draga Gospa Ilačka

redatelj i montažer: Branko Ištvančić
 scenaristi: Nevenka Nekić i Branko Ištvančić
 snimatelj: Tomo Sabljic
 skladatelj glazbe: Pere Ištvančić
 producent: Udruga dr. Ante Starčević, Tovarnik, 2010.
 izvršni producent: Artizana, Zagreb
 trajanje: 40 minuta

Nagrada „Trsatski hodočasnik“ za najbolji film festivala.
Nagrada za najbolju glazbu.

Film *Draga Gospa Ilačka* sažima metafiziku i mistiku sakralnoga i čovjekov ovozemaljski hod u traganju za smislom života. Tema hodočašća Gospa Ilačkoj otkriva povijest srijemskoga prostora, pojavu svete vode po Blaženoj Djeli Mariji i povezuje ovo svetište s Lurdom. Snimljen na autentičnim mjestima zabilježio je izjave svjedoka, dokumentarnu građu i ambijentalne vrijednosti ovoga hrvatskoga prostora. Glazba se zasniva na originalnim tradicijskim instrumentima i melodici.

„Film *Draga Gospa Ilačka* glavnom je nagradom povezao dva Marijanska svetišta, Trsat i Ilaču. Nagradu je zaslужio zbog teme, kvalitete i poruke praštanja i nade koju odašilje“, rekao je u obrazloženju predsjednik žirija Miroslav Mikuljan.

Nebeski dodir

redatelj: Srdan Segarić
 scenaristica: Andrea Ćakić
 snimatelj: Dragan Ruljančić
 montažer: Zoltan Wagner
 producent: HRT,2006.
 trajanje: 30 minuta

Nagrada za najbolju montažu.

Časna Samuela gdje god se zatekne prikuplja sve što priroda odbaci i od toga u tišini svoje samostanske sobice stvara figurice s vjerskim motivima nestvarne ljepote. Sve što dotakne pretvori u ljepotu... kamen, osušeni cvijet, koru drveta... vodena jedino željom širiti dobro i obradovati svakog tko se s njenim radom susretne.

Zavjet

redatelj: Srdan Segarić
 scenaristica: Andrea Ćakić
 snimatelj: Dragan Ruljančić
 montažer: Zoltan Wagner
 producent: HRT,2005.
 trajanje: 30 minuta

Nagrada za najbolju režiju.

Dokumentarni film o sudbini bračnog para kojeg je već na samom početku zajedničkog života dočekala golema kušnja – križ.

Ovo je film o ljubavi, odanosti, ispunjenom obećanju i prihvaćanju križa kao kršćanskim vrijednostima koje se posljednjih godina sve više udaljavaju iz naše svakodnevnice.

Soba s pogledom na zvonik
redatelj i scenarist: Luka Marotti
snimatelj: Ivan Kovač
montažer: Damir Čučić
producent: HRT, 2009.
trajanje: 24 minute

Nagrada za najbolju kameru.

Film prati život i aktivnosti sestara benediktinskog samostana sv. Marije u Zadru. Iako su sve sestre vrlo svestrane i posvećene svojim djelatnostima, autoru se ipak nametnula sestra Benedikta koja se između ostalog bavi i fotografijom.